

Osea 1

1 Λόγος κυρίου, ὃς ἐγένεθη πρὸς Ὡση τὸν τοῦ Βεηρι ἐν ἡμέραις Οὔριου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Ἐζεκιου βασιλέων Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰσραηλ.
2 Ἀρχὴ λόγου κυρίου πρὸς Ὡση· καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ὡση Βάδιζε λαβὲ σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ κυρίου.
3 καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ, καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.
4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραελ, διότι ἐτι μικρὸν καὶ ἐκδικῶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰου καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραηλ.
5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραελ.
6 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν θυγατέρα. καὶ εἶπεν αὐτῷ Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ-ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθῶ ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ, ἀλλ' ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.
7 τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰουδα ἐλεῶ καὶ σώσω αὐτούς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτούς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἄρμασιν οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππευθιν.
8 καὶ ἀπεγαλάκτισεν τὴν Οὐκ-ἠλεημένην καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν.
9 καὶ εἶπεν Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου, διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ὑμῶν.

Osea 2

1 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἡ οὐκ ἐκμετρηθῆσεται οὐδὲ ἐξαριθμηθῆσεται· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ, οὐ ἐρρήθη αὐτοῖς Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθῶσονται υἱοὶ θεοῦ ζώντος.
2 καὶ συναθροῦσονται οἱ υἱοὶ Ἰουδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θῶσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβῶσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραελ.
3 εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν Ἠλεημένη.
4 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν κρίθητε, ὅτι αὐτὴ οὐ γυνῶ μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς· καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς.
5 ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστῶ αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θῶμαι αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν διψῆι·
6 καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεῶ, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν.
7 ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μῆτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά· εἶπεν γὰρ Ἀκολουθῶ ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἰμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονία μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθ' ἑκεῖ.
8 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοπιν καὶ ἀνοικοδομῶ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρη·
9 καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστάς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς· καὶ ζητῶσει αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὕρη αὐτούς· καὶ ἐρεῖ Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν.
10 καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ δέδωκα αὐτῇ τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὐτὴ δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ.
11 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομοῦμαι τὸν σίτον μου καθ' ὅραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνον μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἰμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονία μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς·

12 καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέλθεται αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου·
13 καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς·
14 καὶ ἀφανῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκάς αὐτῆς, ὅσα εἶπεν Μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου, καὶ θῶμαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς·
15 καὶ ἐκδικῶ ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ, ἐν αἷς ἐπέθυσεν αὐτοῖς καὶ περιετίθητο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει κύριος.
16 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω αὐτὴν εἰς ἔρημον καὶ λαλῶ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς·
17 καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτῆματα αὐτῆς ἐκείθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αχαρ διανοίξαι σύνεσιν αὐτῆς, καὶ ταπεινωθῆσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
18 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, καλέσει με Ὁ ἀνὴρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλιμ·
19 καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
20 καὶ διαθῶμαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθῶμεν μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν ἐρπετῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ῥομφαίων καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικίῳ σε ἐπ' ἐλπίδι.
21 καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς·
22 καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον.
23 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῇ γῆ·
24 καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραελ.
25 καὶ σπερῶ αὐτὴν ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεῶ τὴν Οὐκ-ἠλεημένην καὶ ἐρῶ τῷ Οὐ-λαῷ-μου Λαός μου εἰ σύ, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ Κύριος ὁ θεός μου εἰ σύ.

Osea 3

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἐτι πορεύθητι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων·
2 καὶ ἐμισθώσαμην ἑμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεβελ οἴνου·
3 καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν Ἡμέρας πολλὰς καθ' ἣς ἐπ' ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένη ἄνδρι ἑτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.
4 διότι ἡμέρας πολλὰς καθ' ὅσους οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δ' ὄλων.
5 καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπιζητῶσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυιδ τὸν βασιλέα αὐτῶν· καὶ ἐκστῶσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Osea 4

1 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, υἱοὶ Ἰσραηλ, διότι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἄθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς·

2 ἄρα καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία
 κέχυνται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασιν μίσγουνται.
 3 διὰ τοῦτο πενθῶσιν ἡ γῆ καὶ σμικρυνθῆσεται σὺν
 πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτῶν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ
 ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς
 πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
 ἐκλείψουσιν,
 4 ὅπως μηδεὶς μ' τε δικάζεται μ' τε ἐλέγῃ μηδεὶς· ὁ δὲ
 λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεύς.
 5 καὶ ἀσθενῶσιν ἡμέρας, καὶ ἀσθενῶσιν καὶ προφῆτης
 μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου.
 6 ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ
 ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαι σὲ τοῦ μὴ ἱερατεύειν
 μοι· καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου, κἀγὼ ἐπιλῶσμαι
 τέκνων σου.
 7 κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν οὕτως ἡμαρτόν μοι· τὴν δόξαν
 αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θῶσμαι.
 8 ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
 αὐτῶν λῴμυνονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαός οὕτως καὶ ὁ ἱερεύς, καὶ
 ἐκδικῶσθε ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια
 αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ.
 10 καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν, ἐπόρνευσαν
 καὶ οὐ μὴ κατεθύνωσιν, διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον
 τοῦ φυλάξαι.
 11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία
 λαοῦ μου.
 12 ἐν συμβόλοις ἐπληρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ
 ἀπ' ἄγγελον αὐτῷ πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καὶ
 ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν.
 13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον καὶ ἐπὶ τοῖς
 βουνοῖς ἔθουον, ὑποκάτω δρυὸς καὶ λευκῆς καὶ δένδρου
 συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη. διὰ τοῦτο
 ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν
 μοιχεύσουσιν·
 14 καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν,
 ὅταν πορνεύωσιν, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν, ὅταν
 μοιχεύωσιν, διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν
 συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθουον, καὶ ὁ
 λαός ὁ συνίαν συνεπλέκετο μετὰ πόρνῆς.
 15 Σὺ δέ, Ἰσραὴλ, μὴ ἀγνοεῖ, καὶ Ἰουδα, μὴ
 εἰσπορεύεσθε εἰς Γαλγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν
 οἶκον Ὠν καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα κύριον.
 16 ὅτι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστησεν Ἰσραὴλ·
 νῦν νεμῶσιν αὐτοῦς κύριος ὡς ἄμνον ἐν εὐρυκάρῳ.
 17 μέτοχος εἰδώλων Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα.
 18 ἠρέτισεν Χανααῖοις πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν,
 ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῶν.
 19 συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς,
 καὶ καταισχυνθῶσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Osea 5

1 Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε, οἶκος
 Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως, ἐνωτίζεσθε, διότι
 πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν τὸ κρίμα, ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῆ σκοπιᾶ
 καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,
 2 ὁ οἶκος ἀγρεύοντες τὴν θῆραν κατέπηξαν. ἐγὼ δὲ
 παιδευτὴς ὑμῶν·
 3 ἐγὼ ἔγνω τὸν Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ'
 ἐμοῦ, διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ·
 4 οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
 τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶν,
 τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.
 5 καὶ ταπεινωθῆσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον
 αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενῶσουσιν ἐν ταῖς
 ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ ἀσθενῶσιν καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν.
 6 μετὰ προβάτων καὶ μὸσχων πορεύονται τοῦ
 ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὔρωσιν αὐτόν, ὅτι
 ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν,

7 ὅτι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια
 ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη
 καὶ τοὺς κλῆρους αὐτῶν.
 8 Σαλπίασθε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἤχησατε ἐπὶ
 τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὠν· ἐξέστη Βενιαμὴν,
 9 Ἐφραὶμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν
 ταῖς φυλααῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα πιστά.
 10 ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰουδα ὡς μετατιθέντες ὄρια, ἐπ'
 αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου.
 11 κατεδυνάστευσεν Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ,
 κατεπάτησεν κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν
 ματαίων.
 12 καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραὶμ καὶ ὡς κέντρον τῷ
 οἴκῳ Ἰουδα.
 13 καὶ εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ἰουδας τὴν
 ὀδύνην αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ
 ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαριμ· καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν
 ὀδύνη.
 14 διότι ἐγὼ εἶμι ὡς πανθῆρ τῷ Ἐφραὶμ καὶ ὡς λέων τῷ
 οἴκῳ Ἰουδα· καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ
 λῴμφομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.
 15 πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ
 ἀφανισθῶσιν· καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ πρόσωπόν μου, ἐν
 θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες

Osea 6

1 Πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν
 ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπακεν καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει καὶ
 μοιχεύσει ἡμᾶς·
 2 ὑγιαίνει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
 ἀναστησόμεθα καὶ ζήσόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ·
 3 καὶ γνωσόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον, ὡς
 ὄρθρον ἔτοιμον εὐρῶσομεν αὐτόν, καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν
 πρόμιος καὶ ὄψιμος τῇ γῆ.
 4 τί σοι ποιῶσθε, Ἐφραὶμ; τί σοι ποιῶσθε, Ἰουδα; τὸ δὲ
 ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωινῆ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῆ
 πορευομένη.
 5 Διὰ τοῦτο ἀπεθήρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν, ἀπέκτεινα
 αὐτοὺς ἐν ῥῶμασιν στόματός μου, καὶ τὸ κρίμα μου ὡς
 φῶς ἐξελεύσεται.
 6 διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ
 ὀλοκαυτώματα.
 7 αὐτοὶ δὲ εἰσὶν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθῆκην·
 ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου.
 8 Γαλαὰ πόλις ἐργαζομένη μάταια ταρασσουσα ὕδωρ,
 9 καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυσαν ἱερεῖς
 ὁδὸν κυρίου, ἐφόνευσαν Σικιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν.
 10 ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρικώδη, ἐκεῖ πορνείαν τοῦ
 Ἐφραὶμ· ἐμίανθη Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα.
 11 Ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν
 αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου,

Osea 7

1 ἐν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἀποκαλυφθῆσεται
 ἡ ἀδικία Ἐφραὶμ καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι ἠργάσαντο
 ψευδῆ καὶ κλέπτῃς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται,
 ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,
 2 ὅπως συνάδωσιν ὡς συνάδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
 πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμύσθησαν· νῦν ἐκύκλωσεν
 αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου
 μου ἐγένοντο.
 3 ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς
 ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντασ·
 4 πάντες μοιχεύοντες, ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν
 κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος
 ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.

5 αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν·

6 διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν τῷ καταράσσειν αὐτούς, ὅλην τὴν νύκτα ὕπνου Εφραιμ ἐνεπλῶσθη, πρῶτὴ ἐγενῆθη ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος.

7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρὸς με.

8 Εφραιμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμειγνυτο, Εφραιμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος.

9 κατέφαγον ἀλλότριον τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω· καὶ πολιαὶ ἐξῆνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

10 καὶ ταπεινωθεῖται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πάσι τοῦτοις.

11 καὶ ἦν Εφραιμ ὡς περιστερὰ ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 καθὼς ἂν πορεύωνται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτούς τὸ δίκτυόν μου· καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταάξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτούς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

13 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπῶδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δειλαιοὶ εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδη.

14 καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο. ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί,

15 κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρὰ.

16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐθὲν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Osea 8

1 Εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν.

2 ἐμὲ κεκράζονται· Ὁ θεός, ἐγνώκαμέν σε.

3 ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.

4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἤρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσιον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν.

5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου, Σαμάρεια· παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτοῦς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι

6 ἐν τῷ Ἰσραὴλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησεν, καὶ οὐ θεός ἐστίν· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου, Σαμάρεια.

7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτὰ· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ καὶ ποιῆσῃ, ἀλλότριον καταφάγονται αὐτό.

8 κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκευὸς ἄχρηστος.

9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλεν καθ' ἑαυτὸν Εφραιμ, δῶρα ἠγάπησαν·

10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν. νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ χρεῖν βασιλέα καὶ ἄρχοντα.

11 ὅτι ἐπλῶθυνεν Εφραιμ θυσιαστῖρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστῖρια ἠγαπημένα.

12 καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ, εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστῖρια τὰ ἠγαπημένα.

13 διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα, κύριος οὐ προσδέξεται αὐτὰ· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς

Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

14 καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαντος αὐτὸν καὶ ᾠκοδόμησαν τεμένη, καὶ Ἰουδας ἐπλῶθυνεν πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Osea 9

1 Μὴ χαίρει, Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί· διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου, ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου.

2 ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοῦς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς.

3 οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυρίου· κατώκησεν Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἠδυναν αὐτῷ· αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου.

5 τί ποιῆσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ εορτῆς τοῦ κυρίου;

6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτούς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτούς Μαχμασ· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει, ἄκανθα ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου, καὶ κακωθεῖται Ἰσραὴλ ὡς περ ὁ προφῆτης ὁ παρεξεστηκώς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου.

8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ· προφῆτης, παγίς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μανίαν ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν.

9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ· μνησθήσεται ἀδικίας αὐτοῦ, ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτοῦ.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἔρμῳ εὐθρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρόμιον εἶδον πατέρας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγῶρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἠγαπημένοι ὡς οἱ ἐβδελυγμένοι.

11 Εφραιμ ὡς ὄρνειον ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήμψεων·

12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐστίν, σάρξ μου ἐξ αὐτῶν.

13 Εφραιμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θῆραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Εφραιμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

14 δὸς αὐτοῖς, κύριε· τί δώσεις αὐτοῖς; δὸς αὐτοῖς μῆτραν ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλγαλ, ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ προσθῶ τοῦ ἀγαπήσαι αὐτοῦς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες.

16 ἐπόνεσεν Εφραιμ, τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκη· διότι καὶ ἐὰν γεννῶσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμῆματα κοιλίας αὐτῶν.

17 ἀπάσεται αὐτοὺς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσῆκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Osea 10

1 Ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς αὐτῆς εὐθηνῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλῶθυνεν τὰ θυσιαστῖρια, κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν στῆλας.

2 ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθῶσονται· αὐτοὺς κατασκάψει τὰ θυσιαστῆρια αὐτῶν, ταιλαιπωρῶσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν.

3 διότι νῦν ἐροῦσιν Οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβῆθημεν τὸν κύριον, ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιῶσει ἡμῖν;

4 λαλῶν ῥῆματα προφάσεις ψευδεῖς διαθῆσεται διαθῆκην· ἀνατελεῖ ὡς ἄγνωστis κρίμα ἐπὶ χέρσον ἄγροῦ.

5 τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν παροικῶσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ.

6 καὶ αὐτόν εἰς Ἀσσυρίους δῶσαντες ἀπ' νεγκαν ζένια τῷ βασιλεῖ Ιαριμ· ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθῆσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

7 ἀπέρριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος.

8 καὶ ἐξαρθῶσονται βωμοὶ Ὡν, ἀμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ· ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβῶσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστῆρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσιν τοῖς ὄρεσιν Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἡμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας;

10 ἦλθεν παιδεῦσαι αὐτούς, καὶ συναχθῶσονται ἐπ' αὐτούς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτούς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Εφραιμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχῆλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Εφραιμ καὶ παρασιωπῶσμαι Ἰουδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακωβ.

12 σπεῖρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγῶσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητῶσατε τὸν κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν γενῆματα δικαιοσύνης ὑμῖν.

13 ἵνα τί παρεσιωπῶσατε ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγῶσατε, ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ; ὅτι ἤλιπσας ἐν τοῖς ἄρμασίν σου, ἐν πλῆθει δυνάμεώς σου.

14 καὶ ἐξαναστῆσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχῶσεται· ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ἰεροβααλ ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν.

15 οὕτως ποιῶ ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ προσώπου κακιῶν ὑμῶν· ὄρθρου ἀπερρίφησαν, ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ.

Osea 11

1 Διότι νῦν Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτόν καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ.

2 καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς, οὕτως ἀπόχοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλιμ ἔθυον καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἔθυμιων.

3 καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Εφραιμ, ἀνέλαβον αὐτόν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.

4 ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς ἐν δεσμοῖς ἀγαπῶσέως μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνῶσμαι αὐτῷ.

5 κατῴκησεν Εφραιμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοῦρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

6 καὶ ἠσθένησεν ῥομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

7 καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθῆσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

8 τί σε διαθῶ, Εφραιμ; ὑπερασπιῶ σου, Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδαμα θῶσμαι σε καὶ ὡς Σεβωμ; μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 οὐ μὴ ποιῶ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Εφραιμ· διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 ὀπίσω κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύζεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσσεται, καὶ ἐκστῶσονται τέκνα ὕδατων.

11 καὶ ἐκστῶσονται ὡς ὄρνεις ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστέρᾳ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστῶ αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει κύριος.

Osea 12

1 Ἐκόκλωσέν με ἐν ψεύδει Εφραιμ καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα. νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλῆσεται θεοῦ.

2 ὁ δὲ Εφραιμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίωξεν καύσωνα ὄλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνεν καὶ διαθῆκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.

3 καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ἰουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακωβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

4 ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν

5 καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσεν καὶ ἐδέθησάν μου, ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν εὔροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν.

6 ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ.

7 καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψαι· ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσω καὶ ἐγγίξει πρὸς τὸν θεὸν σου διὰ παντός.

8 Χανααν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.

9 καὶ εἶπεν Εφραιμ Πλὴν πεπλούτηκα, εὔρηκα ἀναψυχὴν ἐμαντῶ. πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὔρεθῶσονται αὐτῷ δι' ἀδικίας, ὅς ἡμαρτεν.

10 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ἀνῆγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικίῳ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρα ἑορτῆς.

11 καὶ λαλήσω πρὸς προφῆτας, καὶ ἐγὼ ὀράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶν προφητῶν ὠμοιόωην.

12 εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν· ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλααδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστῆρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἄγροῦ.

13 καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακωβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδοῦλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί καὶ ἐν γυναικί ἐφυλάξατο.

14 καὶ ἐν προφῆτῃ ἀνῆγαγεν κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφῆτῃ διεφυλάχθη.

15 ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ἐκχυθῆσεται, καὶ τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος.

Osea 13

1 Κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιοῦματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ ἀπέθανεν.

2 καὶ προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν ἔτι, καὶ ἐποίησεν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσιν Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν.

3 διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωινῆ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῆ πορευομένη, ὥσπερ χνοὺς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλωνος καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ ἀκρίδων.

4 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν, οὐ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνῆγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σφῶζων οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ.

5 ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρῴ μου ἐν γῆ ἁοικῶ τῷ
6 κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν. καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς
πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἕνεκα
τούτου ἐπελάθοντό μου.
7 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθῆρ καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ
τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων·
8 ἀπαντῶμαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη καὶ
διαρρῶξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ
καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ
διασπάσει αὐτούς.
9 τῇ διαφθορᾷ σου, Ἰσραηλ, τίς βοηθῆσει;
10 ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσίν σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας Δός μοι
βασιλέα καὶ ἄρχοντα.
11 καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ
θυμῷ μου
12 συστροφὴν ἀδικίας. Ἐφραιμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ
ἀμαρτία αὐτοῦ.
13 ὠδίνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ· οὗτος ὁ υἱός σου
οὐ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῆ ἐν συντριβῇ τέκνων.
14 ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι αὐτούς καὶ ἐκ θανάτου
λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ
κέντρον σου, ἄδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν
μου.
15 διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ. ἐπάξει
ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρῴ μου ἐπ' αὐτόν, καὶ
ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς
αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
σκευῆ τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

1 ἀφανισθῆσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν
αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίθια
αὐτῶν ἐδαφισθῶσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν
διαρραγῶσονται.
2 Ἐπιστράφητι, Ἰσραηλ, πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου, διότι
ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.
3 λάβετε μεθ' ἐαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν· εἶπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε
ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν
χειλέων ἡμῶν.
4 Ἀσσυρὸς οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ
ἀναβησόμεθα· οὐκέτι μὴ εἴπωμεν Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεῶσει ὄρφανόν.
5 ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπῶμαι αὐτοὺς
ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ ὀργὴ μου ἀπ' αὐτῶν.
6 ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραηλ, ἀνθῆσει ὡς κρίνον καὶ
βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λιβάνος·
7 πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία
κατάκαρπος, καὶ ἡ ὄσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου·
8 ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ,
ζῶσονται καὶ μεθυσθῶσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθῶσει ὡς
ἄμπελος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου.
9 τῷ Ἐφραιμ, τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοισι; ἐγὼ ἐταπείνωσα
αὐτόν, καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος
πυκάζουσα, ἐξ ἑμοῦ ὁ καρπός σου εὐρηται.
10 τίς σοφὸς καὶ συνῶσει ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ
ἐπιγνώσεται αὐτά; διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου, καὶ
δικαιοὶ πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἀσθενῶσουσιν ἐν αὐταῖς.